

Diumenge 15 de durant l'any / A

Lectura primera

Is 55,10-11

Lectura del llibre d'Isaïes

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar fins que dóna el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

Salm responsorial

64,10abcd.10e-1.12-13.14 (R.: Lc 8,8)

Vetlleu per la terra i la regueu,
l'enriquiu a mans plenes.
El rierol de Déu desborda d'aigua
preparant els sembrats.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que
cau del cel,
la fertilitat regalima de la vostra carrossa.
Aclama joiós l'herbei de l'estepa,
s'engalanen els turons. R.

R. La llavor caigué en bona terra i donà
fruit.

Les prades es vesteixen de ramats,
les valls, cobertes de blat,
aclamen joioses i canten. R.

Fecundeu la terra
amarant els seus solcs,
aplanant els terrossos
ablanint-la amb els xàfecs,
i beneïu el que hi germina. R.

Lectura segona

Rm 8,18-23

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

Evangelí

Mt 13,1-23

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assegué vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assegué. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot

sebrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti.»

[Els deixebles s'acostaren i li preguntaren: «Per què els parleu en paràboles?» Ell respongué: «Déu us fa a vosaltres el do de conèixer els secrets del Regne, però a ells, no. Als qui tenen, Déu els donarà encara més i tindran a vessar; però als qui no tenen, els prendrà fins allò que els queda. Jo els parlo en paràboles perquè, tot i veure-hi, no veuen res, i tot i sentir-hi, no senten ni entenen res. En el cas d'ells es compleix aquella profecia d'Isaïes que deia: “Per més que escolteu, no entendreu res, per més que mireu, no veureu res. El cor d'aquest poble s'ha fet insensible, s'ha tornat dur d'orella i s'ha tapat els ulls, no fos cas que si els seus ulls hi veien, les seves orelles hi sentien i el seu cor arribava a entendre, es convertissin, i jo els retornés la salut.” Però els vostres ulls i les vostres orelles sí que són feliços de poder veure i de poder sentir. Us ho dic amb tota veritat: Molts profetes i justos desitjaven veure el que vosaltres veieu, però no ho veieren, desitjaven sentir el que vosaltres sentiu, però no ho sentiren.

»Escolteu, doncs, vosaltres, què vol dir la paràbola del sembrador: la llavor sembrada arran del camí vol dir que a tots aquells que escolten la predicació del Regne però no l'entenen, el Maligne els pren la llavor sembrada en els seus cors.

»La llavor sembrada en un terreny rocós vol dir aquells que reben amb alegria la predicació del Regne així que la senten, però només per un moment; no arrela dintre d'ells, i tan bon punt es troben amb dificultats o amb persecucions per la Paraula que havien rebut, sucumbeixen de seguida.

»La llavor sembrada enmig dels cards vol dir aquells que han sentit la predicació del Regne, però les preocupacions del món present i la seducció de les riqueses l'ofeguen i no dóna fruit.

»La llavor sembrada en terra bona vol dir aquells que han sentit la predicació del Regne i l'han entesa, i per això dóna fruit: o cent, o seixanta, o trenta.»]